

Це й зрозуміло, оскільки наукове дослідження не ведеться наосліп, воно не зводиться до безперервного ланцюга здогадок. Навіть в повсякденному пізнанні ми, тією чи іншою мірою, попередньо відсіюємо очевидно неправдоподібні здогадки. При висуненні гіпотез, пошуку законів, побудові і перевірці теорій, вчений керується певними прийомами, правилами і способами дослідження, які в своїй сукупності характеризують метод дослідження. Хоча такі методи й не гарантують досягнення істини, тим не менш, вони значною мірою полегшують її пошуки, роблять їх більш систематичними і цілеспрямованими [2].

Зрозуміло, що в окремій науковій роботі малоймовірно дістати щодо висловлених гіпотез завершених висновків, особливо у формі точно сформульованих теоретичних положень або конструкцій [1, с. 7].

Більш реально розраховувати наближення до них через позначення актуальних методологічних проблем сучасного інвестиційного права, насамперед проблем його предмета та методу. Однією з умов його обґрунтованого розгляду, на нашу думку, є звернення до питання становлення і розвитку інвестиційного права.

Література

1. Кельман М.С. Проблеми методології юридичної науки у співвіднесенні з відповідною проблематикою інших наук / М.С. Кельман // Право і суспільство. – 2009. – № 3. – С. 3-8.
2. Проблеми методології юридичних наук (загальні зауваження) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://pidruchniki.com/10810806/pravo/problemi_metodologiyi_yuridichnih_nauk_zagalni_zauvazhennya
3. Фархутдинов И.З. Инвестиционное право: учеб.-практ. пособие / И.З. Фархутдинов, В.А. Трапезников. – М.: Волтерс Клувер, 2006. – 432 с.
4. Шишка Р.Б. Інвестиційне право України: посібник. / Р.Б. Шишка. – К.: Вид-во Ліра-К, 2015. – 328 с.

УДК 341.824(043.2)

Галашева О. М., магістрант,
Київський університет права
Національної академії наук України, м. Київ, Україна

СИСТЕМА ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВА

На сьогодні поширюється практика здійснення діяльності із забезпечення економічної безпеки підприємства на системній основі. Створення та функціонування системи економічної безпеки підприємства надає можливість надійного та безперервного убезпечення його економічної діяльності. Розвиток економічної безпекології розширює зміст поняття «система економічної безпеки підприємства», що

тлумачиться, насамперед, як основа системної будови, найпоширеніший елемент системи і, головне, елемент, що підпорядковує сенс досягнення цілей у системі власному розумінню цілеспрямованості системи. Це потребує активізації науково-практичних досліджень щодо вдосконалення теоретичних засад створення систем економічної безпеки підприємства.

Окремим питанням створення та функціонування системи економічної безпеки підприємства присвячені наукові праці низки вітчизняних та зарубіжних дослідників: І.А. Алькеми, Д.О. Беззубова, З.Б. Белоусової, О.М. Живко, Є.А. Олейнікова, П.Я. Пригунова, Л.Г. Шемаєвої, Л.М. Шимановської-Діанич, С.М. Шкарлета, І.П. Шульги. Більшість із них говорили про те, що концептуальною основою створення системи економічної безпеки виступають об'єктивні аспекти тлумачення понять «економічна безпека підприємства», «загроза», «рівень безпеки», «заходи протидії» тощо.

У теоретичному забезпеченні системотворення в економічній безпеці підприємства формування та узгодження цілей стає однією з перших і одночасно провідних проблем.

Необхідність формування системи управління економічною безпекою промислових підприємств зумовлена наступними чинниками: постійна взаємодія промислових підприємств з факторами зовнішнього середовища як основного джерела загроз, що можуть спричиняти дестабілізуючий вплив на їх діяльність; наявність слабких місць у діяльності промислових підприємств і можливість розробки заходів щодо їх своєчасного усунення; управління економічною безпекою є головним резервом оптимізації основних виробничих процесів виготовлення промислової продукції; вимоги ринкової економіки до забезпечення економічної безпеки як фактору сталого розвитку підприємств та забезпечення їх конкурентоспроможності.

Основними принципами, на яких повинна ґрунтуватися система управління економічною безпекою промислових підприємств, повинні бути: – принцип розвитку – передбачає необхідність урахувувати швидкі зміни, що відбуваються у навколишньому оточенні, здатність системи до розвитку, розширення та змін у структурі;

– принцип адаптивності – виражається у здібностях системи управління прилаштовуватися до змін зовнішнього та внутрішнього оточення підприємства з метою уникнення загроз;

– принцип єдності – передбачає те, що всі дії підрозділів служби економічної безпеки підприємства повинні бути узгодженими та скоординованими;

– принцип компетентності – передбачає, що питаннями забезпечення економічної безпеки займаються висококваліфіковані кадри;

– принцип економічної доцільності – полягає в тому, що витрати на проведення заходів з забезпечення безпеки повинні бути економічно

обґрунтованими;

- принцип оперативності – швидка реакція системи на зміни у навколишньому оточенні, використання тільки актуальної інформації;

- принцип комплексності передбачає нейтралізацію шкідливих факторів на всі функціональні складові економічної безпеки;

- принцип законності – передбачає функціонування системи управління економічною безпекою згідно з вимогами чинного законодавства; – принцип безперервності – система повинна постійно захищати інтереси підприємства в умовах невизначеності та ризику [1, с. 141].

Система економічної безпеки не виникає автоматично разом зі створенням підприємства, вона має бути створена, а її функціонування - організоване. У такому випадку дії підприємства стосовно забезпечення економічної безпеки мають вимушений характер, виконуються тоді, коли підприємству реально загрожує значна небезпека, і виконання таких дій розпорошено між функціональними підрозділами та посадовими особами підприємства. Створення суб'єкта забезпечення економічної безпеки підприємства – відповідної системи – забезпечує концентрацію аналітичної та рекомендаційної інформації щодо загроз діяльності підприємства, дозволяє займатися заходами різноманітного характеру на системній основі, а також контролювати їхнє спільне виконання всіма залученими функціональними і управлінськими підрозділами підприємства [2, с. 141].

Отже, система економічної безпеки є складним завданням підприємства, результативність вирішення якого в подальшому значним чином впливатиме на результативність та ефективність його функціонування.

Література

1. Васильєв О.В., Мейта В.І. Формування системи управління економічною безпекою промислових підприємств // Економічний аналіз. – 2013. – № 2. – Том 14. – С. 139-145.

2. Ілляшенко О.В. Побудова системи економічної безпеки підприємства: принципові положення [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=4497/>